

i technikowi medycznemu, jeżeli badania te w okresie poboru są przeprowadzane w godzinach ustalonych przez przewodniczącego terenowej komisji poborowej. Wynagrodzenie to przysługuje również za badania radiograficzne przeprowadzone w okresie poprzedzającym pobór, jeżeli liczba osób wezwanych na te badania w ciągu jednego dnia wynosi co najmniej 80 osób.

§ 8. 1. Wydatki związane z przygotowaniem i przeprowadzeniem poboru pokrywa się z budżetu wojewódzkiej rady narodowej.

2. Wynagrodzenie osób wchodzących w skład komisji oraz osób biorących udział w pracach komisji (§ 4) wypłaca się według listy sporządzonej na podstawie planu poboru i protokołów dziennych komisji poborowych, a w odniesieniu do lekarza radiologa i technika medycznego — na podstawie stwierdzenia właściwego zespołu opieki zdrowotnej, że badania przeprowadzone zostały w myśl zasad określonych w § 7 ust. 3.

§ 9. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) wojewodzie — należy przez to rozumieć także prezydenta miasta stopnia wojewódzkiego,
- 2) urząd wojewódzkim — należy przez to rozumieć także urząd miasta stopnia wojewódzkiego,
- 3) naczelniku gminy — należy przez to rozumieć także naczelnika miasta i gminy, naczelnika (prezydenta) miasta innego niż wymienione w pkt 1 oraz naczelnika dzielnicy,
- 4) urządzie gminy — należy przez to rozumieć także urząd miasta i gminy, urząd miejski inny niż wymieniony w pkt 2 i urząd dzielnicowy.

§ 10. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1968 r. w sprawie składu komisji poborowych i wynagrodzenia za udział w pracach tych komisji (Dz. U. z 1968 r. Nr 10, poz. 51 i z 1970 r. Nr 7, poz. 57).

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. M. Jagielski

50

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 23 lutego 1976 r.

w sprawie przystąpienia Nikaragui do Konwencji wiedeńskiej o stosunkach dyplomatycznych, sporządzonej w Wiedniu dnia 18 kwietnia 1961 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 50 Konwencji wiedeńskiej o stosunkach dyplomatycznych, sporządzonej w Wiedniu dnia 18 kwietnia 1961 r. (Dz. U. z 1965 r. Nr 37, poz. 232), został złożony Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych

dnia 31 października 1975 r. dokument przystąpienia Nikaragui do wymienionej konwencji.

Zgodnie z artykułem 51 ustęp 2 konwencji weszła ona w życie w stosunku do Nikaragui dnia 30 listopada 1975 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Czyrek

51

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 23 lutego 1976 r.

w sprawie uczestnictwa szeregu państw w Konwencji o przywilejach i immunitetach organizacji wyspecjalizowanych, przyjętej przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 21 listopada 1947 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z § 41 Konwencji o przywilejach i immunitetach organizacji wyspecjalizowanych, przyjętej przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 21 listopada 1947 r. (Dz. U. z 1970 r. Nr 4, poz. 25), następujące państwa złożyły Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dokumenty przystąpienia do wymienionej konwencji:

Gujana	dnia 13 września	1973 r.,
Iran	dnia 16 maja	1974 r.,
Hiszpania	dnia 26 września	1974 r.,
Niemiecka Republika Demokratyczna	dnia 4 października	1974 r.

Zgodnie z § 43 tej konwencji:

Gujana zobowiązała się stosować jej postanowienia do następujących organizacji wyspecjalizowanych: ILO, FAO, UNESCO, ICAO, IMF, IBRD, WHO, UPU, ITU, IMCO, WMO, IFC, IDA, a Iran przyjął zrewidowane ostatecznie teksty czternastu załączników do tej konwencji;

Hiszpania zobowiązała się stosować jej postanowienia do następujących organizacji wyspecjalizowanych: ILO, FAO (drugi zrewidowany tekst załącznika II), UNESCO, ICAO, IMF, IBRD, WHO (trzeci zrewidowany tekst załącznika VII), UPU, ITU, IMCO (zrewidowany tekst załącznika XII), WMO, IFC, IDA;

Niemiecka Republika Demokratyczna zobowiązała się stosować jej postanowienia do następujących organizacji wyspecjalizowanych: ILO, UNESCO, WHO (trzeci zrewi-